

Kterou věc bych jako první udělala jako europoslancec

Europoslankyní bych se stala z konkrétního důvodu. Nebylo by to kvůli všeobecnému míru či penězům, ale kvůli touze změnit určitou věc. Změnit, zlepšit, vyřešit. Obecně si myslím, že Evropská unie světu přinesla mnoho dobrého. Především řád, disciplínu a snahu se vyvíjet. Pak už ale záleží na každém státu, jak se k členství postaví a jaké má důvody do ní nevstoupit. Přece jen počet států, který do EU dobrovolně nechce, je velmi nízký oproti členským a kandidátským zemím. Momentálně se ve světě děje spousta zlého. Krize na Ukrajině, útoky spojené s Islámským státem nebo třeba řecká krize. Všechny tři zmíněné problémy mě velmi pálí, ale nejvíce dění v Islámském státě. Chápu, že z IS má svět strach. Jenže neustále přibývá popravených či zmasakrovaných nevinných lidí. A počet obětí by se neměl zvyšovat. Naopak. Jako europoslankyně bych neusilovala o přímý útok, ale o určitou strategii, jak hrůzovládu v IS zastavit. Měli by si uvědomit, že na planetě nežijí sami a že určité zákony existují všude a platí pro všechny. Muselo by jít o plán, který by neměl přinést oběti ani na jedné straně. Ideálním výsledkem by byl respekt k ostatním státům, konec vraždění a roztahování se. A také respekt k odlišné kultuře. Protože druhá věc, která se mi zdá neuvěřitelná, je ničení několik set let starých památek v Iráku. Po popravování je to snad největší varování, že něco není v pořádku. Začátek v Iráku, ale kde bude konec? Jestliže IS má dnes rozlohu jako Francie a děsivou rychlostí se rozrůstá, ke konci dojde brzy. Myslím si, že pokud se velký počet islamistů rozšíří do celé Evropy, naši civilizaci to zahubí. Evropská kultura se vyvíjela celá tisíciletí. Za stovky let vznikla neuvěřitelná díla, která jsou islamistům cizí. Pravděpodobně vše z toho zničí – hrady a zámky, Koloseum, Sagradu Famílii, Notre Dame, šikmá věž v Pise. Muzea a galerie. V galeriích a muzeích jsou uloženy ty nejvýznamnější důkazy o vyvíjejícím se životě Evropanů a díla dokazující to, jak geniální byli někteří umělci. Jsou zde uloženy vzpomínky, které ale ožívají už jen proto, že je vidíme. Protože když vidíme hmatatelnou věc, uvěříme, že existovala a existuje. Pokud budou tyto připomínky zničeny, zůstanou jen ve vyprávění. Ale i lidé, kteří je pamatují, nežijí věčně. Proto bychom měli něco dělat, dát IS vědět, že MY tu také jsme a že se nebojíme. Věřím, že společným úsilím Evropská unie najde způsob, jak si vydobýt respekt bez zbytečných obětí. Najít cestu pomocí diplomacie, které islámští teroristé nejsou příliš schopni.

A jako europoslankyně bych se na hledání této strategie chtěla podílet, protože pro Evropu je její nalezení nezbytné.

Klára Bartoňová

Obchod. Akademie a Jazyková škola s právem st.jazykové zkoušky Písek